

חַת־ת לַיּוֹם רַבִּיעִי פְּרֻשֵׁת הַאֲזִינוּ כ"ז אֶלּוּל ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהֵל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / רַבִּיעִי עִם רִשׁוֹנֵי

בְּחֲמֵשׁ אֶתְמוּל, לְמַדְנוּ כִּי צַד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקְחוּ אֶת הָאוֹכֵל הַמְּפֹלֵא שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וּבְמָקוֹם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּבַּח שֶׁקִּבְּלוּ מֵהָאֵכֶל כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹת, הֵם אָכְלוּ אוֹתוֹ בְּאִפְסָן שֶׁלֹּא הָיָה טוֹב לְנַשְׁמָה הַמַּעֲשָׂה גַּם לָהֶם לְרִצּוֹת לַעֲבוֹד עֲבוּדָה זָרָה וְזֶה הַכַּעֲס אֶת ה'.

אֲחֵרֵי כֹל הַטוֹב שֶׁנִּתֵּן לָהֶם
הֵם עוֹבְדִים עֲבוּדָה זָרָה?

ה' יִסְתַּתֵּר מֵהֶם,
אֲמָנָם הֵם עִמוֹ

אָבֵל הֵם לֹא מִתְנַהֲגִים כְּפִי שֶׁהוּא רוֹצֵה
וּמִשְׁתַּחֲוִים לַעֲבוּדָה זָרָה.

לָכֵן ה' יִגְרֹם לְגוֹיִים לְהִכָּאִיב וּלְהִצִּיק לָהֶם,
כַּעֲסוֹ שֶׁל ה' יִבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ!

וִירוֹשָׁלַיִם לֹא תִהְיֶה עוֹד
אוֹתוֹ דָּבָר.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִסְבְּלוּ,
וְיִסְבְּלוּ שׁוֹב

בְּגִלְלָה שֶׁלֹּא הִתְנַהֲגוּ כְּרְאוּיָהּ.

תְּהֵלִים / יוֹם כ"ז לַחֲדָשׁ פְּרָקִים ק"ב-קל"ד

הַתְּהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם הֵם 15 שִׁירֵי הַמַּעֲלוֹת. כֹּל הַפְּרָקִים הָאֵלּוּ מִתְחִילִים בְּמִלִּים "שִׁיר הַמַּעֲלוֹת (לְמַעֲלוֹת)".
פָּרָק קב"ו - הוּא שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אוֹתוֹ אֲמָרִים לְפָנָי בְּרַכַּת הַמְּזוֹן בְּשַׁבַּת וּבְיוֹם טוֹב, אוֹ בְיוֹם שֶׁלֹּא אֲמָרִים בּוֹ תַחֲנוּן.

הַפָּרֶק מְדַבֵּר עַל הַזְמַן שֶׁמְשִׁיחַ יָבֹא. מִמְשִׁיל אֶת הַגְּלוּת לְנִטְיָעָה שֶׁל זֶרַע בְּאֲדָמָה. אָדָם נוֹטֵעַ זֶרַע בְּאֲדָמָה וּבֹכָה לֵה' כְּדֵי שֶׁיֵּרֵד גֶּשֶׁם, כְּשֶׁהֶצְמַח צוֹמַח, הָאָדָם מִתְמַלֵּא בְּשִׂמְחָה.

גַּם הַגְּלוּת כְּךָ, אֲנַחְנוּ "נוֹטְעִים" הַרְבֵּה מְצוּוֹת וּבֹכִים לֵה' שֶׁהֵם "יִצְמָחוּ". כְּשֶׁמְשִׁיחַ יָבֹא אֲנִי נִרְאֶה אֶת כָּל מָה שֶׁהַמְצוּוֹת שֶׁלָּנוּ פְּעֵלוּ, וְנִהְיֶה בְּשִׂמְחָה.

זֶה הַפְּסוּק - "אִזְ יִמְלֵא שְׁחוֹק פִּינוּ" - אֲנַחְנוּ נִשְׂמַח כְּשֶׁמְשִׁיחַ יָבֹא.

הַרְבֵּי אוֹמֵר שֶׁאֲנִי צְרִיכִים לְשִׂמּוֹחַ מְאֹד כְּבָר כְּעַתָּה - לְהִתְאַמֵּן, הֵיטֵב וּמְשִׁיחַ כְּבָר מִמֶּשׁ כָּאֵן.

תְּנִיָּא / אֲגֵרַת הַקֶּדֶשׁ סִימָן י"ח (כ"ז אלוּל שְׁנָה פְּשוּטָה)

יִשְׁנֵם דְּבָרִים אוֹתָם מְקַבְּלִים כִּי עֵבְדָנוּ קֶשֶׁה כְּדֵי לְהַשִּׁיג אוֹתָם. לְמַשָּׁל צִיּוֹן טוֹב בְּמִבְחָן אִם לְמַדְנִי וְחִזְרָנוּ טוֹב. אֲבָל לְעֵתִים אֲנִי מְקַבְּלִים דְּבָרִים בְּהַפְתָּעָה: הַמּוֹרִים אוֹ הַהוֹרִים נוֹתְנִים לָנוּ מִתְּנָה אֲפֹלוּ בְּלִי שְׂזָה בְּאֵמַת יִגִּיעַ לָנוּ.

אוֹתוֹ דְּבָר עִם הַחַיּוֹת שֶׁיֵּשׁ לָנוּ לְחַיּוֹת כְּפִי שִׁיְהוּדֵי צְרִיף לְחַיּוֹת.

יִשְׁנֵה חַיּוֹת שְׂאוֹתָהּ אֲנִי מְקַבְּלִים כִּי מִגִּיעַ לָנוּ. לְמַדְנִי, הַתְּפִלָּה לָנוּ וְקִימָנוּ מְצוּוֹת בְּצוּרָה הַכִּי טוֹבָה שֶׁאֲנִי יְכוּלִים וְאִזְ יֵשׁ לָנוּ חַיּוֹת בְּמָה שֶׁאֲנִי עוֹשִׂים. זֶה מִיְחָד מְאֹד, וְגַם מִגִּיעַ לָנוּ עַל עֲבוֹדָתָנוּ.

אֲבָל לְפַעֲמִים, אֲנִי מְרַגִּישִׁים חַיּוֹת מִיְחָדָת שֶׁמִּגִּיעָה כְּמוֹ בְּהַפְתָּעָה. לֹא עֲשִׂינוּ שׁוּם דְּבָר מִיְחָד כְּדֵי לְהֵיטֵב רְאוּיִים לְקַבֵּל וּלְהִרְגִישׁ חַיּוֹת כָּל כֶּךָ חֲזָקָה. זֶה מִתְּנָה מֵה'.

וְלִמְרוֹת שְׂזוֹ מִתְּנָה, אֲנִי מְקַבְּלִים אוֹתָהּ רַק אִם הַשְּׂתַדְּלָנוּ כְּמִיטֵב יְכַלְתָּנוּ. וְאִזְ ה' נוֹתֵן לָנוּ אֲפֹלוּ יוֹתֵר מִמָּה שֶׁבְּאֵמַת מִגִּיעַ לָנוּ. קוֹדֵם אֲנִי צְרִיכִים לְדַאֵג לְחַיּוֹת בְּדֶרֶךְ שֶׁה' רוֹצֵה מֵאֲתָנוּ וְלִשְׁמַע רַק בְּקוֹל הַיֵּצֵר הַטוֹב אִזְ אֲנִי יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת הַחַיּוֹת בְּקִיּוּם תּוֹרָה וּמְצוּוֹת מֵה', חַיּוֹת שֶׁהִיא חֲזָקָה יוֹתֵר מֵהַחַיּוֹת שֶׁמִּגִּיעָה לָנוּ עַל מָה שֶׁעֲשִׂינוּ.

הַיּוֹם יוֹם / כ"ז אָלוּל

הַיּוֹם לוֹמְדִים עַל הַשּׁוֹתְפוֹת שֶׁיֵּשׁ לָעָם יִשְׂרָאֵל עִם ה' עִם גְּשָׁמִיּוֹת וְרוּחַנִיּוֹת.

הָאֲדָמוּ"ר הַזֶּקֶן פֶּעַם אָמַר מִשֶּׁהוּ מְאֹד מִיְחָד עַל יְהוּדִים

אֲנִי עוֹשִׂים דְּבָר מִפְּלֵא, חַיִּים בְּעוֹלָם הַגְּשָׁמִי אֲבָל עֲדִין יְכוּלִים לְחַיּוֹת חַיִּים רוּחַנִיִּים וְלִהְשָׂאֵר מִחֻבְרִים לֵה' עַל יְדֵי קִיּוּם הַדְּבָרִים שֶׁהוּא רוֹצֵה.

זֶה בְּעֵצָם כְּמוֹ עֲבוֹדַת צוֹת. ה' עוֹשֶׂה גְּשָׁמִיּוֹת מֵהַרוּחַנִיּוֹת שֶׁלָּנוּ, וְאֲנִי לוֹקְחִים אֶת הַגְּשָׁמִיּוֹת וְהוֹפְכִים אוֹתָהּ לְרוּחַנִיּוֹת עַל יְדֵי שֶׁמִּשְׁתַּמְשִׁים בָּהּ כְּפִי רְצוֹן ה'.

סֵפֶר הַמְצוּוֹת / מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה רַב"ג, מְצוּוֹת עֲשֶׂה קל"ד, ק"מ"א, מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה ר"ל, רל"א.

הַיּוֹם נִלְמַד חֲמֵשׁ מְצוּוֹת נוֹסְפוֹת הַקְּשׁוּרוֹת בְּשִׂמְיטָה:

1. **מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה רַב"ב** - אֲסוּר לְבַצֵּר עֲנָבִים שֶׁגִּדְלוּ בְּמִהְלֵךְ שְׁנַת שְׂמִיטָה. (אֲפָשֶׁר לְאֲסוּף וְלֶאֱכַל אוֹתָם אֲבָל לֹא בְּדֶרֶךְ שְׂרָגִילִים בְּשָׁנִים הָאֲחֵרוֹת).

2. **מְצוּוֹת עֲשֶׂה קל"ד** - בְּשְׁנַת שְׂמִיטָה מְפַקְדִים אֶת הַפְּרוֹת שֶׁגִּדְלוּ. הַפָּקֵר - הַבְּנֵה שֶׁלֹּא שִׁיף לְאֵף אֶחָד וְכָל אֶחָד יְכוּל לְקַחַת אֶת הַפְּרוֹת.

3. **מצות עשה קמ"א** - בשנת שמיתה יש לשמט (לשפח) מהכספים שיהודים אחרים חיבים לנו.

4. **מצות לא תעשה ר"ל** - אסור לבקש ממי שחייב לנו כסף להחזיר את החוב אחרי ששנת השמיתה חלפה.

5. **מצות לא תעשה רל"א** - אסור להמנע מלהלוות כסף ליהודי לפני שנת השמיתה אפילו אם חוששים שהוא לא יחזיר את החוב לפני שנת שמיתה.

רמב"ם / הלכות שמיתה פרקים ג', ד', ה'

פרק ג' - אסור להכין את האדמה לשנת שמיתה כדי שתצמיח טוב יותר מעצמה.

פרק ד' - אסור לקחת ספיחין - ירקות או תבואה שגדלו באדמה במהלך שנת השמיתה, אפילו שהם גדלו מעצמן. אסור זה נועד כדי שאנשים לא ינסו לנטע בסתר. מתר רק לקחת פרות שגדלו מעצמם.

פרק ה' - יש לנהוג בקדשה בפרות שגדלו בשמיתה, הם קדושים בקדשת שביעית. אחת ההלכות אומרת שאסור להאכיל בהמות בפרות שמיתה

זרכי החסידות / אלול

בחדש אלול מסתכלים על המצוות שלנו ובודקים מה מעשינו- לודא שנהיה טובים עוד יותר לקראת השנה הבאה.

היום נבדק לעמק מצוה גדולה וחשובה מאד - **מצוות כבוד אב ואם**.

ההורים שלנו כה מיוחדים, הם השתפים של ה' בהבאת נשמותינו לעולם הזה. מי ששתף עם ה' בתפקיד חשוב זה בודאי שמגיע לו כבוד גדול.

אנחנו גם חייבים להם כל כך על כל מה שהם עושים עבורנו ויש לנו הכרת טובה גדולה מאד שעלינו להראות.

התורה מונה מספר כללים כיצד להראות דרך ארץ והכרת טובה להורינו, ואלו חלק מההלכות:

1. אם יש לאבא או אמא מקום קבוע שבו הם יושבים אסור לשבת בו.

2. יש לשמוע בקול ההורים מתוך כבוד ולא לומר משפטים כמו "לא נראה לי" או אפילו "זה נכון" אסור לדבר אליהם כמו שמדברים לחברים.

3. באשר אבא או אמא נמצאים בחדר אתנו, זה דבר מיוחד. באשר הם נכנסים, יש לעמוד כדי להראות כבוד, לפחות פעם אחת בבקר ובערב.

4. יש לתת להם אוכל/ שתיה אם הם רוצים.

האם תהיתם מדוע אנשים רבים אינם מקיימים דברים אלו?

כיון שאבא או אמא יכולים להחליט שאינם רוצים בכבוד באופן שפזה ובמצב כזה, הילדים צריכים להראות כבוד בדרכים שונות.

אפילו אם להורים לא אכפת, עדין יש לנסות ולקיים חלק מההלכות.

ואולם, הנה, חלק מהדברים שתמיד צריך להקפיד עליהם:

1. לשמוע בקול אבא / אמא

2. עברה גדולה מאד להכות את ההורים או לקלל, עברה חמורה עוד יותר מאשר לעשות

זאת ליהודי אחר.

הכבוד הגדול ביותר שאפשר להראות להורים הוא לשמח אותם על ידי שהולכים בדרך ה' ומתנהגים כמו מענטש (בן אדם) ומרוים להם נחת יהודי חסידי.

גאולה ומשיח / משיח לכלם

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

פריץ פעם שאל חסיד: "אתם היהודים מאמינים שמשיח עומד להגיע ולהוציא אתכם מהגלות. אבל מה יקרה אם משיח יבוא ואני לא יאמין בו?"

החסיד ענה: "אל דאגה אדון פריץ, אם לא תאמין בו, גם אני לא אאמין בו!"

כאשר משיח יבוא, כולם ידעו שזהו המשיח ויהיו מוכנים לחיות משיח'דיק

(אוצר פתגמי חב"ד חלק א' עמוד 422)

גאולה ומשיח / הסנהדרין בטבריה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

הלכה מיחדת מהרמב"ם על הסנהדרין בזמן הגאולה: כאשר בית המקדש היה בנוי, היו הסנהדרין מתאספים בלשכת הגזית, חלק מבית המקדש. (חדר זה לא היה קדוש כמו שאר בית המקדש ולכן הסנהדרין היו מותרים לשבת בו).

כאשר בני ישראל הפסיקו להתנהג כראוי, הסנהדרין יצאו לגלות. הם נדדו ממקום למקום לעשרה מקומות שונים בארץ ישראל.

המקום האחרון אליו נדדו היה טבריה. ומאז, הסנהדרין לא התאספו שוב. הרמב"ם אומר שיש מסורת שכאשר משיח יבוא הסנהדרין יתאגדו קודם כל בטבריה ומשם ילכו לבית המקדש.